

BAHÁ'Í-TROEN

EN INNFØRING FOR ELEVER OG LÆRERE

«Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere»

– Bahá'u'lláh

BAHÁ'Í-TROEN

EN INNFØRING I FOR ELEVER OG LÆRERE

Skrevet av

Tuva von Krogh • Kari Eriksen • Houshyar Sabetrasekh
Herdis Dyvik • Fariba Nikouee • Bjørn Ivar Hubendick

Denne boken er tenkt som en kilde for elever og lærere som ønsker å få en dypere forståelse av bahá'í-troen, eksempelvis i samband med prosjekter eller annen dybdelæring. Den gir en oversikt over troens historie, grunnleggende læresetninger både når det gjelder samfunnet og individer, hvordan troen er oppbygget administrativt, og dens visjon for menneskehetens framtid.

© Bahá'í Forlag 2020

1. opplag 2020

2. opplag 2021

ISBN: 978-82-90224-01-6

Bahá'í
FORLAG

Innhold

Forord	5
Innledning: Hva er bahá'í-troen?	6
Tidslinje: Noen viktige begivenheter	7
1. Grunnleggerne og andre sentrale personer	9
Báb (1819–1850)	9
Bahá'u'lláh (1817–1892)	11
'Abdu'l-Bahá (1844–1921)	16
Shoghi Effendi (1897–1957)	17
2. Bahá'u'lláhs lære	18
Gud	18
Guds manifestasjon	18
Noen av bahá'í-prinsippene	19
Bahá'íenes hellige skrifter	20
3. Enkelte læresetninger	22
En religion uten presteskap	22
Leveregler	22
Alle må fritt få velge hva de skal mene og tro	22
Bønn og meditasjon	23
Faste	24
Kjærlighet	25
Ekteskap	26
Frihet i valg av kosthold	26
Rusmidler	26
Tjeneste og arbeid	27
Menneskesyn	27
Sjelen og livet etter døden	28
Samfunnsengasjement	29
Verdensborgerskap	30
Miljø og landbruk	31
Likestilling mellom kvinne og mann	31
Harmoni mellom religion og vitenskap	32
Optimistisk framtidssyn	32
4. Det sosiale liv i bahá'í-samfunnet	33
Nittendagsfesten	33
Barneklasser	33
Juniorungdomsgrupper	34
Studiesirkler	34
Tilbedelsesmøter	35

Økonomi og finansiering	35
En ny verdensorden	36
Rådslagning	37
5. Bahá'í-administrasjonen	38
Demokratisk valgte styrende råd	38
Lokale åndelige råd	39
Nasjonale åndelige råd	40
Rådgivere	40
Det Universelle Rettferdighetens Hus	41
6. Bahá'í-kalender og bahá'í-helligdager	42
Bahá'í-helligdager	43
7. Bahá'í hellige steder og templer	43
Bahá'í hellige steder	43
8. Bahá'í-troens historie i Norge	46
9. Bahá'í-statistikk	48
For videre informasjon	49
Nettressurser	49
Skriftlig materiale/bøker	49
Noen filmer og nettsteder	50
Kontaktadresse	50
Sitater fra bahá'í-skriftene	50

Forord

Denne boken er skrevet for å gi skoleelever og lærere en lett tilgjengelig kilde om bahá'í-troen på norsk.

Den nye læreplanen som man begynte å innføre fra høstsemesteret 2020, er lite konkret. Det blir da i høyere grad opp til skolene, lærerne og elevene å konkretisere innholdet. Det er to fag som direkte har å gjøre med bahá'í-troen: *Læreplan i kristendom, religion, livssyn og etikk (KRLE)* og *Læreplan i religion og etikk* på videregående.

I KRLE kommer bahá'í inn under sekkebetegnelsene «andre verdensreligioner og livssyn», «nyreligiositet», «andre religioner og livssyn», «østlige og vestlige religiøse tradisjoner», osv. Det innebærer at bahá'í kan være en del av samtlige kompetansemål, unntatt de som gjelder kun for kristendommen.

I *Religion og livssyn* kan bahá'í lett bli en del av de fleste læreplanmål.

Bahá'í-troen kan også gi bidrag til undervisningen i læreplanens overordnede dels tverrfaglige temaer «Folkehelse og livsmestring», «Demokrati og medborgerskap» og «Bærekraftig utvikling».

I den nye planen er *dybdeløring* et nøkkelord. Med denne boken får elevene en enkel innføring på norsk som gir mulighet for et dypere studium av troen. Den passer også bra for de som skal lage prosjektarbeid. For den helt grunnleggende kunnskapen om bahá'í-troen henvises det til innledningen: «Hva er bahá'í?» og kapittel 1: «Grunnleggerne og andre sentrale personer».

Hvis du har lyst til å komme med innspill til boken, kan du gjerne ta kontakt via kontaktinformasjon bakerst i boken.

Forfatterne

Innledning: Hva er bahá'í-troen?

Bahá'í-troen er en selvstendig religion med mer enn fem millioner tilhengere over hele verden.

Tilhengerne kalles bahá'ier og kommer fra alle samfunnslag og kulturer. Grunnprinsippet i bahá'í-troen er enhet, og hovedbudskapet er menneskehetens enhet og verdensfred.

Bahá'í-troen ble grunnlagt på midten av 1800-tallet av Bahá'u'lláh, en persisk adelsmann fra Teheran i Iran. Bahá'u'lláh sa at han var en ny profet som hadde fått en åpenbaring fra Gud. Oppgaven hans var å gi menneskeheten et nytt budskap om enhet og fred. Han fortalte at det finnes bare *en* Gud og at alle verdensreligionene har vært stadier i menneskehetens gradvise utvikling. Dette førte til at han måtte gi avkall på en trygg tilværelse og en høy stilling som minister og i stedet leve et liv med forfølgelse og fengsling.

Bahá'í-troen er ikke en retning eller en sekt innenfor en annen religion. Den bygger på Bahá'u'lláhs skrifter på samme måte som for eksempel kristendommen og islam bygger på Bibelen og Koranen.

Bahá'u'lláh lærer at menneskeheten har nådd sin modenhetsalder, og at det nå er mulig for alle folkeslag å forenes i et fredelig, globalt samfunn.

Bahá'í-troen mener altså at alle de store profetene – som Moses, Jesus, Muhammed, Báb og Bahá'u'lláh – er like sanne.

*«Guds profeter er
som speil som er
opplyst av
sannhetens sol»*

Religionene er som kapitler i én og samme bok, mener bahá'íene. Bahá'í-troen er det foreløpig siste kapittel, troen for vår tid. Plansjen viser hvordan profetene og deres religioner følger etter hverandre.

Tidslinje: Noen viktige begivenheter

12. november 1817	Bahá'u'llah blir født i en adelsfamilie i Teheran i Persia, nåværende Iran.
20. oktober 1819	Báb blir født i Shiraz, Persia/Iran.
20. mars 1844	Bahá'í-kalenderen begynner.
23. mai 1844	Báb erklærer sin misjon for sin første disippel i sitt hjem i Shiraz.
9. juli 1850	Báb blir dømt som kjetter og henrettet i Tabriz av et regiment på 750 soldater.
August 1852	Bahá'u'lláh blir fengslet i Teheran fordi han støttet Bábs sak. I fengselet får han en åpenbaring fra Gud om at han er den nye tids budbringer (profet).
1852	Mange tusen av Bábs tilhengere blir drept i en serie massakre over hele Persia.
Januar 1853	Bahá'u'lláh blir landsforvist og drar til Bagdad i Irak.
April 1854	Bahá'u'lláh trekker seg tilbake til fjellene i Kurdistan i to år.
21. april–1. mai 1863	Bahá'u'lláh erklærer sin misjon for sine nærmeste disipler.
3. mai 1863	Bahá'u'llah landsforvises videre fra Bagdad til Istanbul, der han ankommer etter en tre måneders reise.
12. desember 1863	Bahá'u'lláh blir forvist til Edirne, nordvest for Istanbul, der han oppholder seg i 5 år. Han skriver brev til verdens herskere og forteller om sitt kall.
31. august 1868	Bahá'u'lláh ankommer fangebyen Akka i Palestina etter å ha blitt forvist dit av sultanen i Det osmanske rike.
14. juni 1877	Bahá'u'lláh bosetter seg på landstedet Bahji utenfor Akka.

29. mai 1892	Bahá'u'lláh går bort. Hans eldste sønn 'Abdu'l-Bahá overtar ledelsen av bahá'í-troen.
1911–1913	'Abdu'l-Bahá reiser til Europa og Nord-Amerika og kunngjør bahá'í-budskapet om fred og enhet.
28. november 1921	'Abdu'l-Bahá dør i Haifa, Palestina. Han utpeker sin datter-sønn Shoghi Effendi til å være bahá'í-troens beskytter.
1921–1957	Under Shoghi Effendis ledelse etableres bahá'í-troens administrative system, og troen sprer seg til de fleste land i verden.
4. november 1957	Shoghi Effendi dør i London. En gruppe bahá'ier, kalt Sakens Hender, leder troen til 1963.
21. april 1963	Det Universelle Rettferdighetens Hus, bahá'í-troens høyeste administrative ledelse, velges for første gang.
1978	Den islamske revolusjonen forløste en ny bølge av forfølgelse av bahá'í-samfunnet i Iran.
1985	Bahá'í-troen sprer budskapet «Løftet om fred i verden» i FNs fredsår.
2001	Med innvielsen av de 19 terrassene på Karmel-fjellet er etableringen av Bahá'í verdenssenter i Haifa, Israel nærmest komplett.
13. oktober 2017	Det siste kontinentale bahá'í-tempel innvies i Santiago, Chile med flere tusen deltakere.
21.–22. oktober 2017	200-årsmarkeringen for Bahá'u'lláhs fødsel feires av bahá'í-samfunn i hele verden.
29.–30. oktober 2019	200-årsmarkeringen for Báb's fødsel feires.

1. Grunnleggerne og andre sentrale personer

Báb (1819–1850)

Báb (navnet betyr Porten) ble født 20. oktober 1819 i Shiraz, en by i tidligere Persia, nå Iran. Hans far var kjøpmann, men døde da Báb var ganske liten. Onkelen hans sørget for at han fikk undervisning, og Báb lærte veldig raskt. Han var klok og oppmerksom, alltid ærlig og vennlig. Han giftet seg da han var 22 år, og fikk en sønn som døde bare ett år gammel. Dette var veldig trist for familien, og for å styrke seg og søke trøst gikk Báb opp på taket av huset sitt og sa bønner, blant annet denne:

*«Finnes det noen som fjerner vanskeligheter uten Gud?
Si: Lovet være Gud! Han er Gud!
Alle er hans tjenere, og alle holder fast ved hans bud!»*

På den tiden var det mange i ulike land i øst og vest som ventet på at «Den lovede» skulle komme. Mange mennesker fra forskjellige religioner som studerte hellige skrifter, hadde funnet ut at det snart skulle komme en person som skulle hjelpe menneskeheten til enhet og fred. Det var denne personen som ble omtalt som «Den lovede». Det skulle skje i året 1844, mente noen, og vedkommende skulle finnes i Persia. Báb hadde hatt en åpenbaring som gjorde ham oppmerksom på at han var den som skulle åpne veien for den lovede og være hans forløper. Báb kom med en åpenbaring fra Gud, og han erklærte at hans formål var å forberede menneskeheten på den neste budbringeren.

Báb, hvis navn betyr 'Porten', ble født 20. oktober 1819 i Shiraz, en by i det tidligere Persia.

Rommet i Bábs hus i Shiraz der han erklærte seg som budbringer for en ny religion.

Det skjedde 23. mai 1844

Báb sto frem og fortalte folk om det store som skulle skje, og mange lyttet til ham og fulgte ham (Se tidsaksen 1844). De ble kalt bábier,

Bilde fra veggen i byen Tabriz der Báb ble henrettet 9. juli 1850.

og tusenvis ble forfulgt, torturert og drept. Báb ble også fengslet, og deretter henrettet den 9. juli 1850 ved at 750 soldater skjøt ham etter ordre fra de religiøse lederne i Tabriz. Báb ble 31 år gammel. Da hadde budskapet hans spredd seg over store områder, og tilhengere ble stadig flere. Selv om mange måtte lide martyrdøden, økte stadig antallet på nye bábier. En av disse bábiene var Bahá'u'lláh.

Bábs gravmæle - Haifa Israel

Bábs gravmæle ligger midt i skråningen på Karmelfjellet, omgitt av vakre terrasser. Dette hellige stedet besøkes av tusener av pilegrimer og turister hvert år.

Bahá'u'lláh (1817–1892)

Bahá'u'lláh – navnet betyr Guds Herlighet – ble født 12. november 1817 i Teheran, Iran. Akkurat som Báb lærte han fort, var alltid gjestfri og vennlig. Han var gavmild og svært opptatt av rettferdighet. Folk likte ham og samlet seg ofte rundt ham for å lytte når han snakket. De ba ham om hjelp og råd. Familien hans var kjent og aktet, og da faren døde, ble Bahá'u'lláh tilbudt en stilling som minister ved kongens hoff etter faren. Han ønsket ikke denne stillingen, og en av ministrene sa da: *«La ham gå sin egen vei! Han har noe viktigere å gjøre. Jeg forstår ham ikke, men jeg er overbevist om at han er bestemt for noe opphøyet med sitt liv».*

Da Bahá'u'lláh fikk høre om Bábs budskap, ble han straks en tilhenger av Báb. Det førte til at han ble satt i fengsel. Siden han kom fra en høytstående familie, ble han ikke drept, men de som fengslet ham, håpet at han skulle dø i fengselet. Dette fengselet ble kalt «Det sorte hull», et underjordisk fangehull. Det var et forferdelig sted. Kloakken rant åpent, og det var tett i tett med fanger som satt lenket sammen. Bahá'u'lláh fikk en lenke på ca. seksti kilo rundt halsen, og han hadde merker etter den resten av livet.

Mens han satt der, fikk han en åpenbaring fra Gud. Han hørte en stemme som sa at han var «Den lovede» som Báb hadde snakket om.

I fire måneder satt han i fengsel, og han ble sluppet ut 12. januar 1853. Han mistet alle sine eiendeler og måtte forlate Persia med familien. Det var vanskelig å reise på den tiden – det var kaldt i fjellene og tungt å gå gjennom ørkenen. De hadde lite mat og dårlige klær, og noen måtte gå hele tiden. Etter tre måneders vandring kom de fram til Bagdad.

Den tiden de var der, kom det stadig flere mennesker for å treffe Bahá'u'lláh og lytte til det han fortalte. Etter et år forlot Bahá'u'lláh Bagdad og dro til fjellene i Kurdistan, der han levde alene i to år, opptatt av mystikk, meditasjon og bønn.

Da han var der, tenkte og reflekterte han mye, og forberedte seg til den store oppgaven han var blitt kalt til. Da han kom tilbake til familie og venner, fortsatte ryktet om ham å spre seg. Stadig flere så på ham som sin nye åndelige leder. Det førte til at sjahen og presteskapet i Persia (Iran) ble engstelige for at denne nye bevegelsen skulle bli for

Bahá'u'lláh, hvis navn betyr Guds Herlighet – ble født 12. november 1817 i Teheran, Iran.

I fire måneder satt Bahá'u'lláh fengslet i "Det sorte hull".

I en hage ved elven Tigris, den 21. april 1863, kunngjorde Bahá'u'lláh at han var «Den lovede» som Báb hadde snakket om.

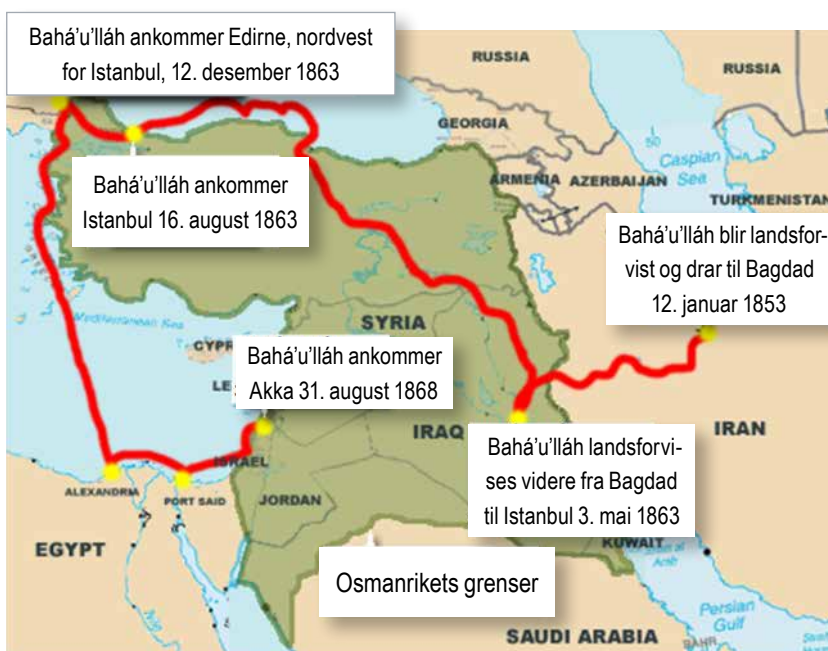
stor, så de påvirket den tyrkiske sultanen i Det osmanske riket til å forvise Bahá'u'lláh fra Bagdad.

Før de dro, bodde Bahá'u'lláh og hans tilhengere i telt i en hage ved elven Tigris. Mens de var der fra 21. april til 2. mai 1863, fortalte Bahá'u'lláh sine venner at han var «Den lovede» som Báb hadde snakket om. Denne hagen ble senere kalt for Ridvánhagen. Ridván betyr *paradis* på arabisk. Disse tolv dagene, Ridvándagene, blir hvert år feiret av bahá'ier over hele verden.

Den 3. mai 1863 forlot Bahá'u'lláh Bagdad for å reise til Istanbul (tidl. Konstantinopel). En stor folkemengde møtte opp for å ta avskjed med ham. Det var også lærde og myndighetspersoner som hadde truffet ham og som ønsket å vise Bahá'u'lláh sin respekt og ære.

Kartet viser Bahá'u'lláhs landsforvisninger og fengslinger gjennom 40 år, først fra Teheran til Bagdad i Irak, derfra til Istanbul, videre til Edirne og til sist til Akka i det som da, i 1868, var del av Det osmanske rike.

Etter fire måneder i Istanbul ble Bahá'u'lláh og hans følge sendt til Edirne i Tyrkia (tidl. Adrianopel). Der fikk de være i fem år. Der kom det stadig flere folk, lærde, tjenestemenn, regjeringsmedlemmer og diplomater, og disse viste stor interesse for Bahá'u'lláh og budskapet hans.

Oppholdet i Edirne er en viktig tid fordi han der erklærte sin misjon offentlig, både til alle følgesvennene og til verdens herskere. Han skrev mange brev til keisere, konger og religiøse ledere over hele verden for å fortelle hvem han var og om starten på en ny tidsalder. Han advarte i brevene om at det ville skje store forandringer i fremtiden, og han ba lederne være rettferdige, unngå krig og heller gå sammen i en felles organisasjon for å kunne etablere fred og frihet i verden. Dermed kunne overgangen bli lettere, skrev han.

Selv om mange fulgte Bahá'u'lláhs lære og trodde på en bedre fremtid, var det også mange motstandere av troen, og de fikk den tyrkiske regjeringen til å overføre de landsforviste til Akka, en beryktet fangeby ved kysten i det tidligere osmanske Palestina, nåværende Israel. Det var et fengsel for røvere og mordere innenfor en bymur med skitne gater fulle av kloakk og søppel. Det fantes ikke rent vann der.

I Edirne erklærte Bahá'u'lláh sin misjon offentlig for første gang.

Akka fra sjøsiden. Bahá'u'lláh var fengslet her 1868–1877.

Sea Gate i Akka, hvor Bahá'u'lláh ankom med sitt følge i 1868.

Den siste delen av reisen, fra Haifa til Ákká, bestod av en åtte-timers kryssing av Akka-bukta (nå kjent som Haifabukta) i stekende augustsol. Bahá'u'lláhs datter, Bahíyyih Khánum, beskrev senere reisen: «Hetten var overveldende. Vi var plassert i en seilbåt. Ettersom det ikke var noe vind og ikke noe ly for de brennende solstrålene, tilbrakte vi åtte timer i fryktelig elendighet, og til slutt nådde vi muren og porten til fangebyen Akka, målet for vår reise».

Fengselet i Akka, der Bahá'u'lláhs familie og tilhengere satt i fangenskap. De to vinduene lengst til høyre i andre etasje viser cellen til Bahá'u'lláh.

Da de først kom til festningen, fikk fangene et par rom. Gulvet i ett av rommene var dekket av gjørme, og varmen og fuktigheten, kombinert med stanken i fengselet, var så intens at datteren Bahíyyih Khanum besvimte. Vannet fra bassenget på gårdsplassen var så dårlig at ingen kunne drikke det. De fikk tre små, svarte og salte brød, som de senere fikk lov til å bytte mot to av litt bedre kvalitet. Kort tid etter ankomsten ble nesten alle syke av malaria og dysenteri.

De første to årene var alle innesperret i fengselet, men etter det fikk de bo i andre hus i fangebyen. Stadig kom det folk for å treffe Bahá'u'lláh og høre om den nye troen. Til og med flere av byens borgermestere og prester ble hengivne til troen etter at de undersøkte læresetningene den kom med.

Etter hvert vant Bahá'u'lláhs moralske holdning beundring og respekt

fra folk flest i samfunnet. De siste årene av sitt liv bodde Bahá'u'lláh i Bahjí, et herskapshus utenfor Akka som var forlatt på grunn av en pest, og som bahá'íene først fikk leie og senere fikk kjøpe.

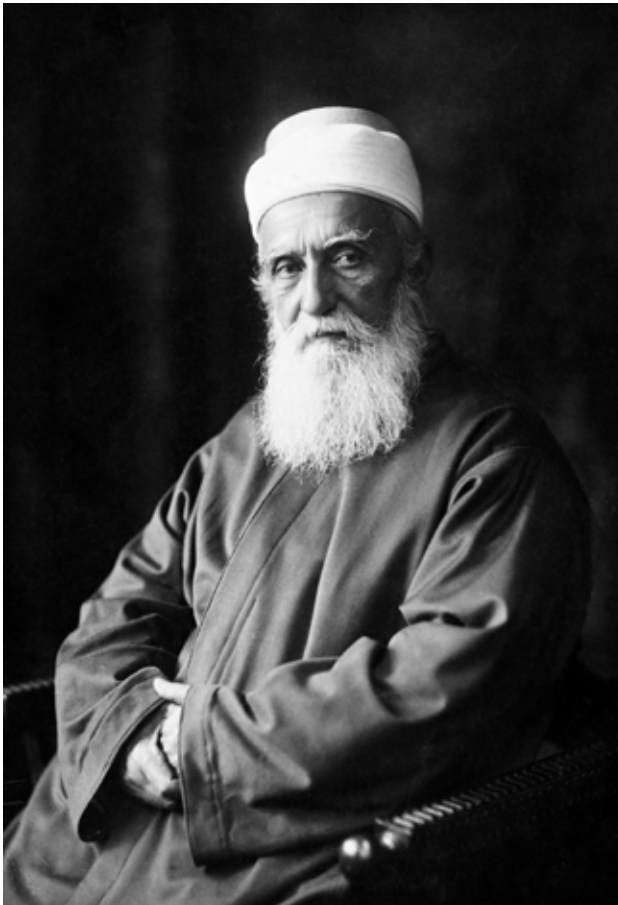
The Mansion in Bahjí – herskapshuset som ble Bahá'u'lláhs hjem de siste tolv år av hans liv. Her endte han sitt fangenskap og døde i 1892.

Anerkjennelsen av Bahá'u'lláh fortsatte å vokse. Mens Bahá'u'lláh bodde der, åpnbarte han flere av sine mest kjente verker. Bahá'u'lláh døde i Bahjí, 29. mai 1892. Da var han 74 år gammel.

Bahá'u'lláhs gravmæle i Bahjí. Hans gravsted er det helligste stedet i verden for bahá'íer. Hver dag vender bahá'íer i alle land seg i bønn i retning mot Bahjí.

'Abdu'l-Bahá (1844–1921)

'Abdu'l-Bahá, Bahá'u'lláhs sønn, ble født 23. mai 1844. Han var bare åtte år da faren første gang ble satt i fengsel. Etter hvert som han ble eldre, var han sin fars nærmeste støtte og medarbeider. Han var en selvpoffrende og nestekjærlig person. Da nesten hele gruppen av bahá'ier som var fengslet i Akka ble syke av tyfus, malaria og dysenteri, ble de stelt, vasket og matet av 'Abdu'l-Bahá. Han verken hvilte eller tenkte på seg selv før han selv ble helt utslitt og syk. Han var uselvvisk og ydmyk og alltid til stede for folk som trengte hjelp og råd, både i og utenfor fengselet. Han ble av og til hentet ut for å hjelpe til blant befolkningen i Akka. Etter hvert ble han så sett opp til og respektert at han fikk tilnavnet *Mesteren*.

'Abdu'l-Bahá, sønn
av Bahá'u'lláh.
1844 - 1921

'Abdu'l-Bahá hadde en stor oppgave når det gjaldt å forklare Bahá'u'lláhs visjon og skrifter for den vestlige verden – og han veiledet og forklarte troen til folk som kom fra Europa og andre land utenfor Midtøsten. I årene 1911 til 1913 reiste han til Europa, USA og Canada. På sine reiser møtte han bahá'ier som flokket seg rundt ham for å få veiledning for videre arbeid for troen, som dermed spredde seg raskt i Vesten. Blant annet ble den første internasjonale bahá'í-kongressen holdt i San Fransisco i USA, fra 19. til 25. april 1915.

Da han i 1913 kom tilbake til Midtøsten fra sine reiser i Europa, og første verdenskrig startet i 1914, var han forutseende og lagret korn for å kunne brødfø lokalbefolkningen. For denne innsatsen ble han i 1915 slått til ridder av den britiske regjeringen.

Den som sto nærmest 'Abdu'l-Bahá, var hans eldste barnebarn og dattersønn Shoghi Effendi.

Shoghi Effendi (1897–1957)

Shoghi Effendi ble født mens familien var i Akka og var allerede som barn veldig hengiven overfor sin bestefar. Han var en ivrig og munter gutt. Som ungdom reiste han til England for å studere, og han var en dyktig student som var spesielt interessert i det engelske språk og i vestlig kultur. Mens Shoghi Effendi var i England, døde 'Abdu'l-Bahá. Shoghi Effendi ble i sin bestefars testamente utpekt til å fortsette som hans etterfølger og fortolker av læren. Han fikk tittelen *Beskytter* for bahá'í-troen. Det var viktig at han ble utnevnt til troens overhode for at den ikke skulle splittes opp.

På den tiden, i 1921, var det 100 000 bahá'ier i verden, de fleste i Iran og Midtøsten – og noen i India, Nord-Amerika og Europa. 36 år senere, da Shoghi Effendi døde i 1957, var det nesten 400 000 bahá'ier bosatt i mer enn 200 land, territorier og kolonier. I Iran var det hele tiden grusomme forfølgelser – likevel fortsatte troen å vokse også der. Shoghi Effendi skrev brev, oppmuntret og støttet bahá'iene, samtidig som han forklarte troens lære og prinsipper i forhold til familieliv, verdens styresett, økonomi og forholdet mellom bahá'í-troen og andre religioner.

For å beskytte og administrere bahá'í-troen ble det etter hvert dannet lokale, nasjonale åndelige råd og ett internasjonalt råd.

Shoghi Effendi var hans eldste barnebarn og dattersønn av 'Abdu'l-Bahá. 1897 - 1957

2. Bahá'u'lláhs lære

Bahá'í-skriftene forklarer at Guds virkelighet er utenfor fatteevnen til noe levende vesen, skjønt vi kan finne uttrykk for hans egenskaper i alle skapte ting.

Slik den fysiske solen skinner over verden og er kilde til alt liv, på samme måte er Guds åpenbaringer kilden til åndelig liv.

Gud

Gjennom hele historien har menneskene vært oppmerksom på eksistensen av en kraft i universet som er større enn mennesket selv, og de har søkt etter denne kraften. Det er brukt forskjellige navn om denne kraften, og den er blitt tilbedt på forskjellige måter. Bahá'íene tror at det er en og samme kraft det er snakk om. Bahá'u'lláh forteller at Gud ikke er mulig å kjenne i sitt vesen. Dette betyr at vi ikke skal lage oss tankebilder av Gud, som for eksempel tenke oss Gud som en mann. Generelt kan vi si at det som er skapt, kan ikke forstå sin skaper. For eksempel kan ikke et bord forstå snekkerens natur. Snekkerens eksistens er uforståelig for de ting han lager. Bahá'u'lláh forteller oss at Gud er alle tings skaper, og at grunnen til vår skapelse er kjærlighet. Han sier:

«O menneskebarn! Jeg elsket ditt vesens tilblivelse, derfor skapte jeg deg. Elsk da meg, så at jeg kan nevne ditt navn og fylle din sjel med livets ånd.»

Guds manifestasjon

Bahá'u'lláh bruker ordet «manifestasjon» om Guds profeter (budbringere). Profetene er de utvalgte menneskene som åpenbarer Guds ord og vilje for menneskeheten. Å åpenbare betyr at Gud gjør sin vilje og hensikt for menneskene kjent gjennom en budbringer. Budbringeren er Guds talerør og stedfortreder på jorden og bringer Guds ord til menneskene. De formidler Guds kjærlighet og kunnskap. Bahá'íene tror på Bahá'u'lláh som den nye Guds-manifestasjonen.

«Vit du med visshet at alle Guds profeters innerste vesen er ett og det samme. Deres enbet er absolutt ...»

«Disse helliggjorte speil ... er alle uten unntak talsmenn på jorden for ham som er altets midtpunkt. ... Fra ham utgår deres kunnskap og makt; fra ham er deres herredømme hentet.»

«Det lys som disse sjeler utstråler, er årsaken til fremskritt i verden og fremgang for dens folk. De er som surdeig som gjennomsyrer den skapte verden og utgjør den besjelende kraft hvorigjennom verdens kunstarter og underverker er blitt frembragt.»

Noen av bahá'í-prinsippene

Her er noen prinsipper fra Bahá'u'lláhs lære som er sentrale i bahá'í-troen:

Menneskehetens enhet: Hele menneskeheten må betraktes som én familie.

Uavhengig søken etter sannheten: Alle mennesker har rett til å søke etter sannhet, uavhengig av andre (familie, venner, lærere).

Enhet mellom religionene: Alle religioner har ett felles grunnlag.

Religionens rolle: Religionen må danne grunnlaget for enhet og kjærlighet.

Enhet mellom religion og vitenskap: Religion må stemme overens med vitenskap og fornuft.

Likestilling mellom kvinne og menn: Mann og kvinne må ha samme rettigheter.

Avskaffelse av fordommer: Alle fordommer og overtro må fjernes.

Verdensfred: De åndelige og sosiale lovene Bahá'u'lláh kom med, vil føre til at vi får et fredelig verdenssamfunn.

Utdanning for alle: Utdanning må være tilgjengelig for alle og bør også omfatte positive, åndelige verdier og moralske holdninger.

Avskaffelse av ekstrem rikdom og fattigdom: Alle må få del i verdens goder og velferd. Det er også nødvendig med en rettferdig fordeling av jordens ressurser.

Internasjonalt hjelpespråk: Et internasjonalt hjelpespråk og skriftsystem må utvikles eller velges blant verdens språk.

En universell verdensforsamling og domstol: Verden må få en felles øverste forsamling som skal sørge for at alle land blir behandlet rettferdig, og som skal forhindre at det bryter ut krig. I tillegg er det nødvendig med en verdensdomstol som skal avgjøre og løse stridigheter mellom nasjonene.

Menneskehetens enhet er kjerneprinsippet i bahá'í-troen.

Bahá'íenes hellige skrifter

I løpet av årene Bahá'u'lláh satt i fengsel, skrev han hundrevis av bøker og skrifter. Hans verk er enestående fordi det er første gang i historien at de hellige skriftene i en stor religion er tilgjengelige i sin opprinnelige form. Skriftene til Bahá'u'lláh utgjør, sammen med det Báb og 'Abdu'l-Bahá har skrevet, de hellige skriftene i bahá'í-troen.

Bahá'u'lláh har bl.a. skrevet brev til datidens konger og herskere, bønner, meditasjoner og åndelige skrifter og sosiale lover. Før Bahá'u'lláh gikk bort, utpekte han sin sønn, 'Abdu'l-Bahá, til den som alle bahá'ier skulle vende seg til for å få veiledning. I tillegg ble han utpekt som den eneste med rett til å fortolke Bahá'u'lláhs skrifter.

'Abdu'l-Bahá skrev flere forklaringer til Bahá'u'lláhs verk. Originalspråkene til bahá'í-troens hellige skrifter er persisk og arabisk, men de er nå oversatt til mange andre språk.

Kitáb-i-Aqdas er hovedboken i Bahá'u'lláhs lære.

Kitáb-i-Aqdas (Den helligste bok) er hovedboken i Bahá'u'lláhs lære. Bahá'u'lláh åpenbarte boken i 1873 da han var fengslet i Akka i Nord-Israel, som på den tiden var en del av Det osmanske riket. Bokens originalspråk er arabisk, og boken består av 190 vers. Den inneholder leveregler, moralske og sosiale råd, visjoner, regler om arverett og lignende. Kitáb-i-Aqdas ble oversatt til norsk i 2008.

Kitáb-i-Íqán er skrevet på persisk og betyr Visshetens bok. Bahá'u'lláh skrev denne boken på to døgn. Den er en av hovednøkklene til forståelsen av Bahá'u'lláhs lære. Boken belyser og tydeliggjør noen emner i jødiske, kristne og islamske, hellige skrifter.

Bahá'u'lláh skriver i denne boken at Gud sender sine profeter til forskjellige tider når menneskene trenger dem som mest, og at Guds hensikt med å sende dem er å inspirere menneskeheten til videre utvikling, både som individ og som samfunn. Han forklarer at menneskets forhold til Gud ikke endres fra tidsalder til tidsalder, men blir forklart på forskjellige måter ved hjelp av forskjellige profeter. Den sosiale delen av religionen forandrer seg derimot i hver tidsalder fordi livsbetingelsene for mennesker forandrer seg over tid.

De skjulte ord er visdomsord åpenbart av Bahá'u'lláh. Boka er skrevet både på persisk og arabisk og består av 153 vers. De er formulert som Guds stemme som taler direkte til menneskenes hjerter.

Disse versene er fra boken 'De skjulte ord':

«O åndens sønn!

Mitt første råd er dette: ha et rent, godt og strålende hjerte, så at du får eie et urgammelt herredømme, uforgjengelig og evigvarende.»

«O støvets sønn!

Sannelig sier jeg deg: mest forsømmelig blant alle mennesker er den som hengir seg til tom ordstrid og søker å opphøye seg over sin bror. O brødre: la gjerninger og ikke ord være deres pryd.»

Bahá'í-bønner

Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá skrev mange vakre bønner. Disse bønnene er i dag oversatt til flere språk og leses av bahá'ier daglig. Bahá'ier oppmuntres til å lese bønn og fordype seg i hellige skrifter morgen og kveld.

«Bønn er sjelens essensielle åndelige samtale med sin skaper, direkte og uten mellomledd. Den er den åndelige føde som nærer åndens liv. Lik morgenduggen gir den hjertet friskhet og renser det, idet den lutrer det for det anmassende selvets tilknytning. Den er en ild som brenner slørene bort og et lys som leder til det osean som møtet med den allmektige er.»

(Det Universelle Rettferdighetens Hus av 18. desember 2014.)

En bahá'í bønn:

«O Herre! Gjør det mulig for alle jordens folkeslag å oppnå adgang til din tros paradisi, slik at intet skapt vesen må bli igjen utenfor ditt velbehags grenser.

Fra uminnelige tider har du vært mektig til å gjøre hva deg behager og suveren over hva du enn ønsker.»

– Báb

'Abdu'l-Bahás visdom er en samling inspirerende og oppløftende taler, som for det meste ble holdt uformelt og for små forsamlinger under hans besøk i Paris og London i 1912 og 1913.

Visdomsord åpenbart av Bahá'u'lláh.

3. Enkelte læresetninger

En religion uten presteskap

Bahá'í-samfunnet har ingen prester. I tidligere tider var det behov for prester som kunne forklare hellige skrifter for vanlige mennesker. I vår tid ligger fokus på at alle skal kunne lese og undersøke religiøse læresetninger selv. Hvert enkelt menneske har det fulle ansvar for sin egen tro og sine egne handlinger, uavhengig av andre. Når det gjelder utførelse av religiøse seremonier, som vielse og begravelse, så utføres dette av egne bahá'í-råd.

Leveregler

Menneskelige samfunn må ha et åndelig verdigrunnlag for å kunne vokse og utvikles til gode samfunn, mener bahá'íene. Moralske verdier og etiske leveregler må derfor styrkes og holdes ved like. Det er behov for regler for livsførsel, som f.eks. en felles oppfatning av hva som er rett og galt, godt og vondt. Bahá'í-troen fremmer en høy moralsk og etisk standard.

Alle må fritt få velge hva de skal mene og tro

«Uavhengig søken etter sannheten» er som nevnt et viktig prinsipp i bahá'í-troen. Derfor må ingen utsettes for meningspress og bli fortalt hva de skal mene og tro. Dette handler om rettferdighet. Bahá'u'lláh forklarer nemlig at rettferdighet er en sjelsevne som gjør at hvert enkelt menneske er i stand til å skjelne mellom sant og usant;

«Høyest av alt elsker jeg rettferdighet ... Ved dens hjelp skal du se med dine egne øyne og ikke gjennom andres øyne, og få visshet ved din egen kunnskap og ikke gjennom din nestes kunnskap.»

– Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*

Bahá'u'lláh ber oss ikke følge ham blindt; han sier i en av sine tavler at Gud har skjenket mennesket et sinn som fungerer som en lykt og leder ham til sannheten.

Bønn og meditasjon

Bønn og meditasjon er viktig for en bahá'í for å kunne utvikle seg som menneske. Bønner skrevet av Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá inneholder symboler og bilder som hever menneskets ånd mot det guddommelige og det mystiske. Ånden blir opplyst, utvikler seg og blir styrket, og mennesket får kjennskap til ting det ikke visste fra før. Gjennom bønn og meditasjon kan man finne løsninger på

Barn samlet til åndelig samvær i East Kanchanpur, Nepal.

sine problemer. Det er ingen fastlagt form for meditasjon, og hver enkelt person kan finne sin egen måte å meditere på. Bahá'u'lláh sier at mennesket bør lære å elske Gud og ha forbindelse med det guddommelige gjennom bønn, på samme måte som en som er glad i noen ville ønske å snakke med sin elskede. Han oppfordrer alle til å meditere hver dag, spesielt ved dagens slutt, for å reflektere over dagens gjerninger slik at en kan lære av sine handlinger.

Bahá'íene skal også fremsi én av tre obligatoriske bønner daglig, der man vasker hender og ansikt og vender seg mot Bahá'u'lláhs gravsted, Bahjí, i Akka. Den korteste av disse bønnene består av tre setninger. Den sier mye om forholdet mellom Gud og mennesket.

«Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg for å kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og om din rikdom.

Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.» – Bahá'u'lláh

En sammenkomst med bønn og sang i South Tarawa, Kiribati.

Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá skrev mange vakre bønner. Disse bønnene er oversatt til mange av verdens språk og leses av bahá'ier daglig.

Et eksempel på en bahá'í-bønn for barn:

Barn og voksne samlet til bønn og fordypning i Austin, USA.

«O Gud! Opplær disse barn. Disse barn er plantene i din frukthage, blomstene på din eng, rosene i din hage. La ditt regn falle på dem; la virkelighetens sol skinne på dem med din kjærlighet. La din bris forfriske dem så at de kan oppøves, vokse og utvikles og fremstå i den største skjønnhet. Du er giveren. Du er den medlidende.»

– 'Abdu'l-Bahá

En bønn for helbredelse:

«Ditt navn er min helbredelse, o min Gud, og ibukommelse av deg er mitt legemiddel. Å være deg nær er mitt håp, og kjærlighet til deg er min ledsager. Din barmhjertighet mot meg er min helbredelse og min hjelp både i denne verden og i den kommende verden. Sannelig, du er den overmåte gavmilde, den allvitende, den allvise.»

– Bahá'u'lláh

Faste

De fleste religioner i verden bruker faste som et middel til åndelig utvikling og løsrivelse fra det verdslige. Bahá'íene faster også. Hvert år begynner fasten den 2. mars om morgenen og varer til 20. mars om kvelden.

- De som er på reise, syke, gravide eller de som ammer, er ikke bundet av fasten, og heller ikke etter fylte 70 år. Når man faster, avstår man fra mat, drikke og røyking fra soloppgang til solnedgang, eller fra kl. 06:00 til kl. 18:00.

Kjærlighet

‘Abdu’l-Bahá sier:

«I tilværelsens verden finnes det i sannhet ingen større kraft enn kjærlighetens kraft. Når menneskets hjerte gløder av kjærlighetens flamme, er det beredt til å ofre alt – til og med livet.»

«Når vi betrakter forholdene i universet, skjønner vi at kjærlighet er den akse som livet dreier seg om.»

Kjærlighet er selve hensikten med vår eksistens.

«O menneskebarn! Jeg elsker ditt vesens tilblivelse, derfor skapte jeg deg. Elsk da meg, så at jeg kan nevne ditt navn og fylle din sjel med livets ånd.»

«Virkelig kjærlighet er umulig med mindre man vender sitt ansikt mot Gud og blir tiltrukket av hans skjønnhet.»

– Bahá'u'lláh

Fontene på en av terrassene til Bábs gravmæle.

Religion bør være årsak til kjærlighet og hengivenhet. Kjærlighet er en sterk kraft.

«Den gir liv til de livløse, tenner en flamme i det hjerte som er kaldt og bringer håp til de sorgmodige hjerter. Et hjerte som gløder med kjærlighetens flamme, er villig til å ofre alt, selv sitt eget liv». Alle religioner sier at Gud er kjærlighet, og kjærlighetsbudskapet er at vi skal elske Gud og elske hverandre. Bahá'u'lláh sier følgende i en av sine skrifter: «Du skal vite at i enhver tidsalder, enhver religionsepøke, blir alle guddommelige bestemmelser forandret og omformet i overensstemmelse med tidens behov, – alle unntagen kjærlighetens lov, som er som en evig, flytende kilde som aldri underkastes forandringer.»

Ekteskap

Ekteskapet mellom mann og kvinne sees på som selve fundamentet for en bærekraftig sivilisasjon. I skriftene står det at ekteskapet er «en velværets og frelsens festning».

Et vellykket ekteskap krever også utvikling av gode egenskaper og sosiale ferdigheter. Å forberede seg for et livsvarig forhold er en viktig oppgave for unge mennesker, både når det gjelder å finne en passende partner og forståelse av hva som kreves for å leve i et samliv.

«Bahá'í ekteskap er forening og inderlig hengivenhet mellom de to parter. De må imidlertid utvise den største omhu og lære hverandres karakter å kjenne. Dette evige bånd bør stadfestes av en fast pakt, og hensikten bør være å frembringe harmoni, vennskap og enhet og å oppnå evig liv.»

– Bahá'u'lláh

«Alle mennesker er blitt skapt til å fremme en evig fremadskridende sivilisasjon. ... De dyder som passer menneskets verdighet er overbærenhet, nåde, omtanke og kjærlighet til alle folk og slekter på jorden.»

– Bahá'u'lláh

Frihet i valg av kosthold

Bahá'íene ser på moderasjon som et grunnlag for velstand. Det er ingen spesielle lover eller forbud om å spise animalsk eller vegetarisk mat, men det nevnes i skriftene at menneskets føde i fremtiden i hovedsak vil bli det som gror frem av jorden.

Rusmidler

Bahá'íene avholder seg fra å bruke alkohol og narkotiske stoffer, med mindre de er foreskrevet av medisinske grunner. En av de viktigste årsakene til det er at alkohol og narkotiske stoffer sløver sinnet og fordi disse stoffene har sterke negative ringvirkninger i samfunnet.

Tjeneste og arbeid

Medlemmene av bahá'í-samfunnet er opptatt av sosial og økonomisk utvikling. For å bidra til slik utvikling i verden er det satt i gang prosjekter i landsbyer og byer over hele jorda, der det er store bahá'í-samfunn. Eksempelvis skoler med utdanning for alle og med fokus på jenter (der disse er nedprioriterte), skred-derkurs, treplantingsprosjekt, rensing av drikkevann, fiske-

klekkeri, helsearbeid, hjelpetiltak for fanger for å komme tilbake til samfunnet, støtte for å utvikle kunst, musikk og dans, m.m.

Det å gjøre noe praktisk for en bedre verden for alle folk uansett hvor de bor, uansett tro de har eller hvilken kultur de er en del av, betraktes som tjeneste. Å tjene er det høyeste idealet for en bahá'í. Alt man foretar seg, skal være i tjeneste for Gud, menneskeheten og hverandre. Bahá'u'lláh sier:

«Den er i sannhet et menneske som i dag stiller seg til tjeneste for hele menneskeheten.»

I bahá'í-troen blir musikk, kunst, vitenskap og alt håndverk regnet som tilbedelse. Alt arbeid og all anstrengelse et menneske gjør hjertent, er tilbedelse når det gjøres med en vilje til å tjene.

Menneskesyn

Mennesket er først og fremst et åndelig vesen. Alle er hellige og ukrenkelige med store talenter og evner. Bahá'u'lláh slår fast:

«Dere er mitt skattkammer, for i dere har jeg nedlagt mine mysteriers perler og min kunnskaps edelstener.»

Kvinner lærer om jordbruk ved Barli Development Institute for Rural Women i Indore, India.

Åndelige egenskaper blomstrer ettersom kjærlighet og kunnskap vokser i våre sinn og hjerter.

Hvert menneske har en udødelig, rasjonell sjel som passerer gjennom denne verden en kort tid og fortsetter i evighet å utvikles mot Gud.

Bahá'í-troen understreker at livets hensikt er å utvikle seg åndelig:

«Vi kan oppnå den (lykken) ved å tenke mindre på de materielle ting og mere på de åndelige. Jo lenger vi fjerner oss fra de første, jo nærmere er vi de siste. Valget beror på oss.»

«Glede er av to slag: fysisk og åndelig. Den fysiske glede er begrenset; den varer i det lengste én dag, én måned, ett år. Åndelig glede er evig og uutgrunnelig.»

Alle mennesker er likeverdige, og derfor må kvinner og menn ha like rettigheter. Hudens farge er uten betydning, for farge er naturens tilfeldighet. Menneskets ånd og intelligens er vesentlig. Egenskaper som ærlighet, pålitelighet, sosial rettferdighet og god moral er fremhevet i bahá'í-skriftene og nødvendige for en god utvikling for alle mennesker og for samfunnet. Bahá'u'lláh gjentar og forsterker det som tidligere religioner legger vekt på i forhold til hvordan vi respekterer og behandler andre mennesker. Spesielt er baktalelse og det å finne feil hos andre, dårlige egenskaper. Det innebærer å vise ekte kjærlighet og omsorg, heller enn falskhet. Alle har noe godt i seg, og når man viser godhet mot en annen person, vil også den andre kunne finne det gode i seg selv.

Bahá'u'lláh sier:

«O dere høyt elskede! Enbetens tabernakel er reist: betrakt ikke hverandre som fremmede. Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren.»

Sjelen og livet etter døden

Bahá'í-forståelsen av livet etter døden er en viktig del av læren om sjelens natur og hensikten med livet på jorden. Alle mennesker har en sjel. Sjelen er ikke et organ i kroppen, men har en forbindelse til kroppen.

«Fra det øyeblikket sjelen forlater legemet og kommer til den himmelske verden, utvikler den seg åndelig ...»

Når kroppen dør, blir sjelen befridd fra båndene til det fysiske legemet og den fysiske verden. Sjelen fortsetter sin utvikling i den åndelige verden, som er en tidløs og stedløs forlengelse av vårt eget univers,

og ikke noe fysisk fjerntliggende sted. Overgangen til det neste liv er gledesfylt. Den neste verden er like forskjellig fra den verden vi lever i, som denne er fra barnets verden mens det ennå er i mors mage.

Bahá'íene tror ikke på himmel og helvete som fysiske steder, men betrakter dem som beskrivelser av en tilstand. Himmelen beskriver en tilstand av nærhet til Gud, og helvete en tilstand av fjernhet fra Gud. Nøkkelen til åndelig fremgang er å følge den vei som Guds profeter har gitt oss i sine skrifter. Men fortsatt er det neste liv et mysterium.

Bahá'u'lláh sier:

«Og nå angående ditt spørsmål vedrørende menneskets sjel og dens overlevelse etter døden. Vit du for visst at sjelen etter sin adskillelse fra legemet vil fortsette å gjøre fremskritt inntil den når Guds nærvær, i en stilling og tilstand som verken tidsaldres og århundrers gang eller denne verdens forandringer og tilfeldigheter kan endre. Den vil vedvare like lenge som Guds rike, hans herredømme, hans velde og maket vil vedvare. Den vil tilkjennegi Guds tegn og egenskaper og åpenbare hans miskunn og gavmildhet.»

Samfunnsengasjement

Bahá'íer er opptatt av at tro må følges av handling;

«Gjør ditt beste hver dag, slik at dine gjerninger kan bli til vakre bøtter.» «Hvis handling erstattet ordene, ville verdens elendighet snart forandres til velvære.»

En gruppe ungdommer i Mwinilunga, Zambia forbereder seg til et sosialt utviklingsprosjekt i sitt lokalsamfunn.

Vi må altså være opptatt av livet her og nå, bry oss om hvordan andre har det og bidra til det beste for samfunnet rundt oss.

Bahá'u'lláh sier:

«Vær omhyggelig oppmerksom på behovene i tiden som dere lever i, og la deres overlegninger dreie seg om dens påtrengende behov og fornødenheter.»

«Hvor foretreffelig og respektabelt er ikke det menneske som reiser seg for å ta sitt ansvar: hvor ynkelig og foraktelig er det ikke, om det lukker sine øyne for samfunnets velferd og sløser sitt dyrebare liv på å forfølge egne selviske interesser og personlige fordeler.»

Det internasjonale bahá'í-samfunnet har i alle år hatt rådgivende status i FN og engasjerer seg i en rekke aktuelle spørsmål. På verdensbasis driver bahá'íene tusener av sosial-økonomiske prosjekter. Bahá'íene legger stor vekt på at utviklingsprosjekter må skje på gras-rot og involvere lokalbefolkningen. Mange steder er juniorungsgrupper pådrivere for sosialt engasjement som del av konseptet med *Åndelig styrking av juniorungdom*, et tilbud til 12–15-åringene. De lærer seg å lese sin egen virkelighet med kritiske blikk, finne ut hva som er utfordringer lokalt og prøver å gjøre en endring med små, konkrete prosjekter.

Verdensborgerskap

Det er et viktig ideal for bahá'ier å fjerne alle former for fordommer. Derfor gjør de også sitt beste for å bryte ned rasistiske og nasjonalistiske holdninger. *«Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere»* er ett av sitatene til Bahá'u'lláh som er mest kjent. Det innebærer at hver bahá'í prøver å tenke, føle og handle som en verdensborger, se på hele verden som ett land og alle mennesker som likeverdige, arbeide for internasjonal rettferdighet for eksempel ved å trygge materiell velferd til alle, fremme utjamning mellom fattig og rik og sikre utdanning til alle. Bahá'u'lláh sier:

«La intet menneske berømme seg av å elske sitt land, la det heller berømme seg av å elske hele menneskeheten.»

«Den er virkelig et menneske som i dag vier seg til hele menneskehetens tjeneste.»

«La deres syn favne verden heller enn å innskrenke seg til dere selv.»

Jorden er kun
ett land og
menneskeheten
dets innbyggere.

Miljø og landbruk

Bahá'íer er opptatt av å fremme miljøbevissthet og bidra til et bærekraftig samfunn i økologisk balanse. Det engasjementet er en logisk konsekvens av at naturen blir sett på som en refleksjon av en guddommelig virkelighet, at hele verden må ses

på som én og at mennesket har et forvalteransvar av naturen som krever bevissthet, omtanke for alt liv og praktisk handling.

I forvaltningen av naturen slår Bahá'u'lláh fast at «Jordbruk må vies særlig oppmerksomhet».

«Landbruk er samfunnets grunnleggende basis» og «bondestanden og landarbeidere overgår de andre samfunnsklassene i betydningen av deres tjeneste», sier 'Abdu'l-Bahá. Han beskriver landbruk som en «edel vitenskap» og at dens praksis er en «handling av tilbedelse».

Likestilling mellom kvinne og mann

Bahá'í-troen har arbeidet for likestilling mellom kvinner og menn helt siden 1844 da Báb forkynte sin tro i et ekstremt kjønnsdelt Persia og bahá'í-samfunnet opprettet, sensasjonelt nok, de første skolene for jenter i samme land på slutten av 1800-tallet. Den første kvinnen som ble bahá'í, den berømte poeten Táhirih, skapte en revolusjon da hun så tidlig som i 1848 fjernet sløret sitt i nærvær av fremmede menn slik at de så ansiktet hennes. Det var helt uakseptabelt for mange og endte med at hun led martyrdøden for sin tro. Med høy stemme sa hun «*Ingen kan stoppe kvinnenes frigjøring!*» før hun ble kvalt med sitt eget slør og hennes legeme ble kastet i en grunn brønn.

En forsøksåker ved Universitetet for Rural Well-Being i Jamundi-Robles, Colombia.

”Menneskehetens verden har to vinger – den ene er kvinnene, og den andre er mennene ...”

Menneskeheten har gått igjennom faser som kan sammenlignes med spebarnstid, barndom og pubertet. Nå står den på terskelen til sin kollektive modenhetsalder. Kjennetegnet på denne modenheten er å forene menneskeheten i en global sivilisasjon.

«Menneskehetens verden har to vinger – den ene er kvinnene, og den andre er mennene. Ikke før begge vingene er utviklet i samme grad, kan fuglene fly. Skulle en vinge forbli svak, er fluket umulig. Ikke før kvinnenes verden stilles likt med mennenes verden i tilegnelse av dyder og fullkommenheter, kan fremgang og velstand bli oppnådd slik de bør.»

– ‘Abdu’l-Bahá

Harmoni mellom religion og vitenskap

Sannheten er én og kan ikke splittes, slår bahá'í-skriftene fast. Det kan altså ikke være noen motsetning mellom religiøs sannhet og vitenskapelig sannhet. «Det som er i overenstemmelse med vitenskap, er også i overenstemmelse med religion. ... Religion og vitenskap går hånd i hånd, og enhver religion som er mot vitenskapen, er ikke sannhet.»

«Enhver religiøs tro som ikke stemmer overens med vitenskapelige bevis, er overtro.»

Bahá'í-skriftene sier at det er fire kilder til sannhet og at alle bør brukes for å øke forståelsen vår; sansene, intellektet, intuisjonen og de hellige skriftene i religionene.

Optimistisk framtidssyn

De store problemene med vold, krig, undertrykkelse, miljøødeleggelse, rasisme (for å nevne noe) vil forsvinne, mener bahá'íene. Men de er ikke naive. Veien til global fred og rettferdighet er lang; «Menneskehetens nåværende tilstand, ja, til og med dens nærmeste fremtid er mørk, smertelig mørk. Men dens fjerne fremtid er strålende, herlig strålende – så strålende at intet øye kan forestille seg det.»

«Krig vil vike plassen for fred, fiendskap vil beseires av kjærlighet, årsakene til splid og strid vil bli fullstendig fjernet.»

«Dette er Dagen da Guds ypperste gaver er blitt utøst over menneskene. Dagen da hans mektigste nåde er blitt inngytt i alle skapte ting.»

«Et nytt liv rører seg i denne tidsalder i alle folkeslag på jorden.»

4. Det sosiale liv i bahá'í-samfunnet

Nittendagsfesten

Nittendagsfesten er samlingspunktet for bahá'í-samfunn over hele verden. Bahá'íene kommer sammen hver nittende dag for å be, rådslå om sine aktiviteter og å styrke sine vennskapsbånd. Både voksne og barn deltar. Det skjer hver nittende dag for å markere inngangen til en ny bahá'í-måned (Se avsnittet om bahá'í-kalenderen kap. 6).

Festen består av tre deler: en åndelig del hvor det leses høyt fra bahá'í-skriftene, en administrativ del der det rådslås om aktuelle saker og en sosial del med servering og sosialt samvær. Den administrative delen gir bahá'íene i lokalsamfunnet en mulighet til å uttale seg om samfunnets saker/aktiviteter og gjør sammenkomsten til en demokratisk arena på grasrotnivå. Hensikten med nittendagsfesten er å fremme vennskap og enhet blant bahá'íene i samfunnet.

Barneklasser

En vanlig aktivitet i et bahá'í-samfunn er klasser for moralsk og åndelig opplæring av barn. Disse klassene er åpne for alle barn, uansett tro og bakgrunn. Hensikten med barneklassene er å vekke og å utvikle den åndelige natur hos hvert barn. Barneklassen begynner med at barna fremsier bønner selv. Så lærer de sitater fra bahá'í-skriftene om åndelige egenskaper og synger sanger.

Barneklasse som øver på å fremsi bønn. Austin, USA.

Historier og fortellinger gir eksempler på hvordan mennesker bruker disse åndelige egenskapene. Videre er det lek der barna samarbeider med hverandre. Barna arbeider gjerne også med en formingsaktivitet med utgangspunkt i dagens åndelige tema, som f.eks. tillit og kjærlighet til Gud, vennlighet, gavmildhet, sannferdighet, ærlighet og andre gode egenskaper.

Juniorungsgrupper

Ungdommer på Nordisk Bahá'í Ungdomskonferanse i Drammen.

Mange lokale bahá'í-samfunn tilbyr bahá'í-inspirerte fritidstilbud for ungdom i alderen 12–15 år. Opplegget tilbys over hele verden og kalles *Åndelig styrking av juniorungdom*. De er i likhet med barneklassene åpne for alle, uansett bakgrunn, og fokuserer på utviklingen av åndelige egenskaper, intellektuelle ferdigheter og evne til tjeneste for fellesskapets beste. Målet med ungdomsgrupper er å styrke selvbildet og gi ungdommene den kunnskap og de ferdigheter de trenger for å kunne tjene samfunnet og menneskeheten. Ungdommene deltar i rådslagning/konsultasjon, drama, studier av bahá'í-inspirerte tekster, formingsaktiviteter, sport og tjenesteaktiviteter for lokalsamfunnet. Tjenesteaktiviteter kan være alt mulig som juniorungdommene selv velger, for eksempel å plukke søppel, støtte veiledere i barneklasser og til å hjelpe de eldre i nabolaget.

Studiesirkler

Bahá'í studiesirkel, Fjellhamar i Preah Vihear, Cambodia.

Bahá'í-samfunnet tilbyr også kurs for eldre ungdommer og voksne, åpne for alle. Ett av kursene, «Refleksjoner over åndens liv», handler om åndelig utvikling og praktisk anvendelse av åndelige verdier. Kurset er basert på bahá'í-troens skrifter og tar for seg emner som *meningen med livet, sjelens natur, positive verdier og etisk oppførsel, bønnens åndelige dynamikk, perspektiver på liv og død og menneskets forbindelse med Gud*. Kursene består hittil av ti hefter som handler om forskjellige emner, og er under utvikling.

Siktemålet er åndelig bevissthet og sosialt engasjement for å fremme en fredelig og rettferdig verdensorden.

Tilbedelsesmøter

En annen vanlig aktivitet i lokale bahá'í-samfunn er regelmessige sammenkomster med bønn, meditasjon og skriftlesning, som ofte holdes hjemme hos bahá'ier. Sammenkomstene foregår uten bestemte ritualer. Deltakerne leser for eksempel skrifter fra forskjellige religioner for å få inspirasjon fra Guds ord. Tilbedelsesmøtene er åpne for alle, uansett livssyn og bakgrunn.

Et utendørs tilbedelsesmøte på Fjellhamar.

Økonomi og finansiering

Bahá'í-samfunnets behov for penger blir dekket gjennom lokale, nasjonale og internasjonale fond, basert på frivillige bidrag fra troens medlemmer. I Norge tar Bahá'í-samfunnet imot stats- og kommunalt tilskudd, siden det er en støtte som gis alle religiøse samfunn. Bahá'í-samfunnet tar ellers ikke imot økonomisk støtte fra andre.

Bahá'íene kan gi bidrag til hvilket som helst formål, og ingen får vite hvor mye den enkelte bahá'í bidrar med. Bahá'íenes arbeid har som mål å forene hele den menneskelige rase og å bygge en verdenssivilisasjon med økonomisk rettferdighet. Bahá'íene arbeider for en mindre egoistisk og mer åndelig innstilling til jordens ressurser med sikte på å betrakte alle ressurser i industri og landbruk som menneskehetens felleseie.

En ny verdensorden

Bahá'íene mener at det er behov for en ny verdensorden for å sikre fred og rettferdighet. Prinsippet vil være enhet i mangfold, at hver nasjon har sin selvstendighet og at etniske minoriteter sikres rettigheter og muligheter til å utvikle sin egenart. Samtidig vil hvert land inngå i forpliktende, overnasjonalt samarbeid og gi fra seg nasjonal suverenitet på enkelte områder for å fremme globale fellesinteresser. Bahá'íene ser for seg at verdens land – på frivillig basis – vil bli så forenet at det etter hvert vil opprettes en verdensregjering, et verdensparlament, en verdensdomstol og en felles økonomi til beste for hele menneskeheten.

I tillegg vil det velges/ utvikles et felles verdensspråk ved siden av morsmålet, noe som gjør kommunikasjon lettere og bidrar til bedre forståelse mellom nasjonene.

Bahai International Community (BIC) deltar i drøftelsene om kvinners rettigheter under FNs Kvinnekomisjon (UN Commission on the Status of Women).

«En forenet menneskehet kjennetegner det stadium som det menneskelige samfunn nå nærmer seg. Enhet innen familien, stammen, bystaten og nasjonen er blitt prøvd i nevnte rekkefølge og er blitt oppnådd. Verdensenhet er det mål som den lidende menneskeheten nå streber etter.»

– Shoghi Effendi

‘Abdu’l-Bahá sier:

«Noen av tilværelsens skapninger kan leve alene for seg selv. Et tre, for eksempel, kan leve uten hjelp fra andre trær, og uten samarbeid med dem. Noen dyr er isolert og lever adskilt fra andre av sin art. Men dette er umulig for mennesket. I dets liv og dets tilværelse er samarbeid og samkvem helt nødvendig. Ved å omgås og møtes finner vi lykke og utvikler oss, enkeltvis og kollektivt.»

Rådslagning

Bahá'í-troen ser på rådslagning som et fundament for en ny verdensorden. Rådslagning er et viktig verktøy for et godt samarbeid. Alle må respektere hverandre og lære å arbeide sammen i harmoni for et felles ideal. I en rådslagning skal alle få anledning til å uttrykke sin mening. Man prøver å oppnå en løsning som alle kan enes om. Hvis man ikke blir helt enige i en sak, tar man en avstemning. Et prinsipp i bahá'í-troen er at når beslutningen er tatt, følger alle lojalt opp vedtaket med tanke på å ivareta enhet.

Et rådslagningsmøte på bahá'í-senteret i Oslo.

Rådslagning er fremgangsmåten for å søke etter sannhet i en sammenheng av stadig økende enhet, med den hensikt å finne rettfærdige løsninger for menneskets behov og problemer og å anvende dem i en ånd av tjeneste.

Rådslagning er en gruppebasert metode der hensikten er å:

- Løse problemer.
- Treffe beslutninger – finne nye svar.
- Finne sannhet og skape enhet – finne den beste løsningen som tjener helheten.
- Bygge tilhørighet og samarbeid – være medskapere for virkeliggjørelse av felles mål.
- Sikre enhet og samlet kraft bak alle beslutninger – og felles ansvar for gjennomførelse.
- Sikre universell deltakelse – involvere og engasjere alle.
- Frigjøre kreativitet og handlekraft.
- Sørge for rettferdighet.

Rådslagning er fundament for en ny verdensorden.

«Mennesket må rådslå om alle saker, enten de er store eller små, slik at alle kan bli bevisst på hva som er bra. Rådslagning gir innsikt i ting, og muliggjør fordypning i spørsmål som er ukjente. Sannhetens lys skinner fra ansiktene til dem som holder på med rådslagning.»

– ‘Abdu’l-Bahá

«Løs alle saker, både store og små, gjennom rådslagning. Ta ikke noe viktig steg i dine personlige anliggender uten foregående rådslagning. Bry dere med hverandre. Hjelp til med hverandres prosjekter og planer. Bry dere om hverandre. Ikke la noen i hele landet være trengende. Bli venner med hverandre helt til dere blir som én eneste kropp alle sammen.»

– ‘Abdu’l-Bahá

5. Bahá'í-administrasjonen

Bahá'í-administrasjonen har sitt grunnlag i troens hellige skrifter, og ble fortolket og utviklet videre av ‘Abdu’l-Bahá og Shoghi Effendi.

Demokratisk valgte styrende råd

Det verdensomspennende bahá'í-samfunnet har opprettet et særegent system av globalt selvstyre. Systemet består av valgte råd på globalt, nasjonalt og lokalt plan. Dessuten er det utpekt noen fremtredende og hengivne bahá'ier som har en spesiell oppgave i å utbre og beskytte bahá'í-troen.

Valgprosessen som blir fulgt, er: Ingen nominasjon er tillatt, valgkampanjer er forbudt, stemmegivningen er hemmelig, moralsk karakter og praktiske evner vektlegges, og de menn og kvinner som får flest stemmer, blir valgt. Alle bahá'ier over 21 år er valgbar. Det er altså ingen enkeltpersoner som står over andre i makt og myndighet. Det finnes ikke noe presteskap i bahá'í-troen.

Beslutningsprosessen som alle organer i systemet benytter i sitt arbeid, er *rådslagning*. Rådslagning bidrar til samarbeid fordi det skaper enighet på en måte som forener ulike parter i stedet for å splitte dem. Den oppmuntrer til meningsmangfold og reduserer maktkampen i prosessen om å komme frem til enighet i beslutninger.

Lokale åndelige råd

På hvert sted der det bor ni bahá'ier eller flere som har nådd en alder av 21 år, dannes et lokalt åndelig råd. Dersom det er flere enn ni bahá'ier på stedet, blir ni medlemmer valgt ved skriftlig avstemming. Enhver bahá'í over 21 år, mann eller kvinne, er stemmeberettiget og kan bli valgt inn på rådet. Bahá'ier over hele verden danner eller velger sine lokale åndelige råd den 21. april, som blir feiret som dagen da Bahá'u'lláh kunngjorde sitt kall.

Prosessene som lokale åndelige råd bygger på, danner en modell for deltakelse med demokratiske beslutninger på grasrotnivå.

På det nåværende tidspunkt fører lokale åndelige råd tilsyn med den store mengden av aktiviteter som utgjør kjernen i bahá'í samfunnsliv.

Det innebærer bl.a. opplæring av barn, styrking av juniorungdom, markering av helligdager, tilbedelsesmøter, studiegrupper, sosiale aktiviteter, velser og begravelsesseremonier. Mange lokale åndelige råd verden over støtter også utviklingsprosjekter knyttet til utdanning, sosialøkonomiske tiltak og miljø.

Beslutningene på lokale åndelige råd blir fattet gjennom flertallsvedtak, og rådslagning blir brukt for å komme frem til disse beslutningene. Rådets enkeltmedlemmer har ingen spesiell autoritet, status eller makt utenfor selve rådet. Lokale åndelige råd har også ansvar for nittendagsfesten som gir rådet en mulighet til mer direkte kontakt med resten av samfunnet.

Nyvalgte medlemmer av Lokalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Oslo april 2016.

Nasjonale åndelige råd

Deltakere ved det Nasjonale Konvent i Toronto, Canada (april 2017), samlet for å velge det Nasjonale Åndelige Råd for Bahá'íer i Canada.

Et nasjonalt åndelig råd leder og koordinerer bahá'í-aktiviteter innenfor et bestemt land, på samme måte som et lokalt åndelig råd leder og koordinerer i lokalområdet. Oppgaven deres omfatter bl.a. å godkjenne nasjonale undervis-

ningsplaner, å iverksette store, sosiale og økonomiske utviklingsprosjekt nasjonalt og internasjonalt, samt ha kontakt med regjeringen i landet og samarbeide med andre religiøse grupper og ikke-statlige organisasjoner.

På regionale årsmøter velges hvert år delegater som skal delta på et nasjonalt årsmøte, og disse delegatene velger ni bahá'íer fra hele landet til å tjene på det nasjonale rådet for det året. Alle voksne bahá'íer kan stemme, og rådslå om viktige saker, under de regionale årsmøtene. På denne måten opprettholdes en nær forbindelse mellom individet og det nasjonale styringsorganet.

Nasjonale åndelige råd samarbeider med rådgivere. Både rådene og rådgivere ledes av bahá'í-troens sentrale styrende organ, Det Universelle Rettferdighetens Hus.

Rådgivere

Rådgivere er fremtredende personer som utpekes av og fungerer under Det Universelle Rettferdighetens Hus. De gir råd til, stimulerer og oppmuntrer enkeltbahá'íer og valgte institusjoner. De spiller således en viktig rolle i å støtte samfunnsplaner, fremme læring, støtte individuelt initiativ og oppmuntre til individuell frihet og mangfoldighet når det gjelder å uttrykke seg, samtidig som de beskytter troen mot splittelse. Rådgivere blir utpekt for en periode på fem år og tjenestegjør enten i en av fem kontinentale nemnder (Afrika, Amerika, Asia, Australia eller Europa) eller ved Det internasjonale undervisningscenteret i Haifa, Israel. De som er valgt til et råd eller er utpekt som rådgivere til bahá'í-institusjonene, arbeider med få unntak helt uten lønn.

Det Universelle Rettferdighetens Hus

Den høyeste myndigheten i bahá'í-verden er Det Universelle Rettferdighetens Hus. Dets oppgave er å sikre enheten i bahá'í-verden og å lede samfunnets utvikling. De nasjonale åndelige rådene er underlagt dets myndighet. Det Universelle Rettferdighetens Hus utarbeider planer og setter opp mål for hele bahá'í-verdenen, og de nasjonale rådene setter disse planene ut i livet.

Det Universelle Rettferdighetens Hus gir veiledning i både store og små spørsmål og er inspirert av Gud i sine beslutninger.

Bahá'u'lláh sier:

«Det påhviler tillitsmennene i Rettferdighetens Hus å rådslå sammen om de ting som i det ytre ikke er åpenbart i Boken, og å gjennomføre det som behager dem. Gud vil sannelig inspirere dem med hva han enn ønsker, og han er sannelig forsørgeren, den allvitende.»

Det Universelle Rettferdighetens Hus består av ni medlemmer som velges hvert femte år av medlemmene på de nasjonale åndelige rådene. Valgprosessen er for en stor del den samme som for lokale og nasjonale råd.

Den 21. april 1963 ble «Det Universelle Rettferdighetens Hus» valgt for første gang i Haifa, i Israel. Siden da har det vært det sentrale styringsorganet i bahá'í-verden.

Et medlem av et nasjonalt åndelig råd legger sin stemmeseddel i urna ved valget av ni medlemmer til Det Universelle Rettferdighetens Hus, ved det ellefte Internasjonale Konvent i Haifa, april 2013.

Delegater til det første internasjonale bahá'í-valget i Haifa, foran Arkivbygningen, mai 1963.

Bygningene til Bahá'í Verdenssenter, på Karmelfjellet i Haifa, er utformet i klassisk stil og er plassert i en halvbue, fint avpasset i terrenget.

6. Bahá'í-kalender og bahá'í-helligdager

Det finnes mange forskjellige slags kalendere i verden. Bahá'íer over hele verden bruker et nytt kalendersystem som ble laget av Báb. Begynnelsen for denne kalenderen er det året Báb erklærte seg som Guds profet, i 1844. Den nye kalenderen er delt i nitten måneder med nitten dager i hver. I tillegg er det 4–5 *innskutte dager* (fire dager i vanlige år og fem i skuddår), en periode som kalles *ayyám-i-bá*. Innskutte dager er en tid for gjestfrihet, gavmildhet og forberedelse til fasten. Dette er for å tilpasse kalenderen til solåret, som er 365 eller 366 dager. Ny dag begynner ved solnedgang eller kl. 18 kvelden før. Nyttår begynner med vårjevndøgn 20. eller 21. mars når dag og natt er like lange over hele kloden. Det nøyaktige tidspunktet for starten av nytt år gjør at startpunkt for månedene varierer med en dag.

Månedene og ukedagene i kalenderen har fått navn etter Guds egenskaper, slik som «myndighet», «kunnskap», «vilje», «fullkommenhet» og «skjønnhet».

Den siste måneden, *Alá* (Opphøyethet), består av 19 dager med faste, da bahá'íer avstår fra mat og drikke fra soloppgang til solnedgang.

Bahá'í-helligdager

Bahá'íene har ni helligdager i året. Disse helligdagene er bahá'íene oppfordret til å ta fri fra arbeid og skole. Helligdagene markeres med sammenkomster med åndelige og sosiale aktiviteter for alle.

Bahá'í-helligdagene er:

Naw-rúz/Nyttårsdag: Nyttårsdagen for bahá'íene er 20./21. mars, kalt Naw-rúz, og det er også det gamle persiske nyåret. Naw-rúz er et persisk ord som betyr *ny dag*. Dette er også dagen da fasteperioden for bahá'íene avsluttes og feires.

Ridvándagene – 21. april, 29. april og 2. mai: Bahá'u'lláh oppholdt seg i Ridvánhagen utenfor Bagdad i tolv dager før han ble forvist videre til Konstantinopel (nåværende Istanbul) i Tyrkia. I denne perioden erklærte Bahá'u'lláh seg som Guds profet. På den første, niende og tolvte av disse dagene oppfordres bahá'íene til ikke å arbeide. Dagene markeres ofte med ulike fellesaktiviteter inne og ute.

Bábs erklæring – 23. mai: Dette er dagen da Báb åpenbarte sitt kall for sin første disippel, i 1844.

De andre helligdagene er: **Bahá'u'lláhs bortgang, Bábs martyrdom, Bábs fødselsdag** og **Bahá'u'lláhs fødselsdag**.

7. Bahá'í hellige steder og templer

Bahá'í hellige steder

Helligstedene til bahá'íene ligger i Haifa og Akka i Israel fordi Bahá'u'lláh ble landsforvist dit og endte sitt liv i Akka i 1892.

Bahá'í-troens verdenssenter ligger på Karmelfjellet i Haifa, og regnes som sentrum for bahá'í-troen.

Bahá'u'lláhs gravmæle ligger i Bahjí i nærheten av Haifa, det helligste stedet for verdens bahá'ier.

Bahá'u'lláhs gravmæle i Bahjí i nærheten av Haifa.

Bábs gravmæle på Karmelfjellet i Haifa. Dette er det nest helligste sted for bahá'íer og er besøkt av tusenvis av mennesker hvert år. Stedet er blitt et berømt turistmål. Nitten terrasser omkranser gravmælet og er særdeles vakre.

Bábs gravmæle ligger i Haifa, og er et hellig sted for bahá'íene. Det Universelle Rettferdighetens Hus, bahá'í-troens øverste organ, har også sitt sete der.

Setet til Universelle Rettferdighetens Hus, bahá'í-troens øverste organ, ligger på Karmel fjellet, omgitt av vakre hager og bygninger i klassisk arkitektur.

Bahá'í-templer

Bahá'u'lláh har sagt at det bør reises gudshus (templer) i hvert område, slik at folk kan møtes for å tilbe Gud sammen uansett hvilken religion de har. Det er ingen prester eller noen person med spesiell autoritet innen bahá'í-troen. Ingen holder preken eller leder noen form for seremoni eller ritual. Dersom det er en spesiell samling eller markering av en helligdag, blir programmet for tekstlesing forberedt av en komite og gjennomført av personer som blir spurt om de ønsker å gjøre dette.

Tempelet har ni sider med ni dører. Tallet ni er et symbol på enhet. Bygningen har ikke noen bakside. Dette er symbolsk, og betyr at dørene skal være åpne for hele menneskeheten.

Gudshusene er omgitt av vakre hager og bygninger, som er steder for undervisning og sosiale og veldedige formål, – slik at tilbedelse av Gud også kan knyttes til naturens skjønnhet og praktisk tjeneste for menneskeheten. For tiden finnes det ti bahá'í-templer i samtlige verdensdeler og fem nye er på vei i Kenya, Papua Ny Guinea, Vanuatu, Kongo og India.

Nedenfor er eksempler på noen av templene.

Lotustemplet i
New Delhi, India

Templet i Willmette i
Chicago, USA

Templet i
Kampala, Uganda

Templet i
Battambang, Cambodia

8. Bahá'í-troens historie i Norge

Bahá'í-troen ble antagelig omtalt for første gang i Norge i 1913 av unitarpresten¹ Kristofer Janson i et foredrag på Eidsvoll. Han var blitt kjent med bahá'í-troen under et opphold i USA i tidsrommet 1881–1893. Han skriver også om troen i sin bok «Livserindringer».

Den første norske bahá'í var Johanna Schubarth (1877–1952). Hun studerte sykepleie i USA og fikk høre om troen av en pasient i Urbana, Illinois. Etter seks måneders studium av læren erklærte hun seg som bahá'í i 1919. Hun vendte tilbake til Norge i 1927 for å utbre troen blant sine landsmenn. Johanna slo seg ned i Oslo og begynte å oversette bahá'í-bøker til norsk.

Etter andre verdenskrig kom det flere amerikanske «bahá'í-pionerer» til Norge for å hjelpe til med utviklingen av bahá'í-samfunnet. Utviklingen gikk fort, og i 1948 kunne man velge Lokalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Oslo for første gang. I 1955 fikk Bergen sitt lokale åndelige råd, og i Stavanger og Hetland² ble det råd i 1960.

I 1962 valgte man for første gang Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge. Dermed var de viktigste brikkene i troens administrasjon på plass. Det nasjonale bahá'í-senteret i Norge er i dag (2020) i Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika.

En rekke bahá'í-skrifter er blitt oversatt og utgitt på norsk. Det innbefatter introduksjonsbøker, hellige skrifter av grunnleggerne, bønnebøker, barnebøker, studiesirkelmateriale, brosjyrer og mye annet. Materiale på andre språk selges også, særlig på persisk og engelsk.

I 1971 ble bahá'í-samfunnet registrert/anerkjent som et selvstendig trossamfunn i Norge, og året etter fikk samfunnet vigselfrett.

I 1979 skjedde det en islamsk revolusjon i Iran. Det innebar at forfølgelsen av bahá'íene i Iran ble trappet opp, og et antall troende flyktet til vestlige land, inkludert Norge. Omtrent halvparten av bahá'íene i Norge har sin opprinnelse i Iran.

1 Unitarprest: en prest i en frikirkelig amerikansk menighet

2 Hetland er nå en del av Stavanger kommune

Oppgaven med å spre kjennskap til bahá'í-troen har alltid stått sentralt, og i 1972 kom det første TV-programmet om troen på NRK.

Etterhvert som samfunnet vokste, har engasjement i sosiale aktiviteter i samfunnet økt. Bahá'í-samfunnet deltok aktivt i FNs fredsår i 1986 og engasjerte seg i miljøspørsmål i årene etterpå. Bahá'í-samfunnet hadde i en årrekke utviklingsprogram i India delfinansiert av NORAD. Menneskerettighetsarbeidet for å beskytte bahá'íene i Iran har også vært høyt prioritert.

I den senere tid har internett blitt en viktig kilde til informasjon i troen.

Bahá'í-samfunnet har en egen nettside, www.bahai.no, og flere lokale råd har sine egne sider.

I tillegg har det globale bahá'í-samfunnet sin nettside: www.bahai.org

Etterhvert har barneklasser og ungdomsaktiviteter blitt viktige, og et spesielt juniorungdomsprogram har blitt utviklet med vektlegging av samfunnstjeneste.

På slutten av 90-tallet startet en ny fase som ble kalt «instituttprosessen», en systematisk læringsprosess med fokus på åndelig og sosial utvikling av individer, samt å bygge et bedre samfunn. Dette ved hjelp av studiesirkler, tilbedelsesmøter, barneklasser, juniorungdomsgrupper.

Delegater ved
Nasjonalt Årsmøte
for Bahá'í-
samfunnet i Norge,
2019.

Det norske bahá'í-samfunnet er en del av det globale bahá'í-samfunnet. De fleste oppgavene blir gitt av Bahá'í verdenssenter i Haifa, for eksempel undervisningsopplegg for studiesirkler, som ledes av Det Internasjonale Undervisningscenteret. Norske bahá'í-er deltar også aktivt i bahá'í-arrangementer rundt om i verden, og mange reiser på pilgrimsreise til Haifa i Israel. Det norske samfunnet bidrar økonomisk til verdenssenteret og en del andre nasjonale bahá'í-samfunn i verden.

9. Bahá'í-statistikk

På verdensbasis finnes det drøyt fem millioner bahá'í-er. Religionen er spredt over hele verden, – de fleste bor i Asia. I Norge er bahá'í et registrert trossamfunn med ca. 1200 medlemmer (Store Norske Leksikon, 2018). Et bilde på utviklingen gir nedenstående tabell:

	1928	1952	1968	1986	2001
Nasjonale åndelige råd	7	11	81	148	182
Lokale åndelige råd	102	606	6 840	18 232	11 740
Land hvor bahá'í-troen er etablert	36	Ca. 118	135	173	190
Steder hvor det bor bahá'í-er	573	Ca. 2 340	31 572	115 511	127 381
Stammer og etniske grupper		Ca. 42	1118	2 112	2112
Språk med bahá'í-litteratur		89	417	802	802
Bahá'í-templer	1	0	4	7	7

For videre informasjon

Nettressurser

- Det norske bahá'í-samfunnet: www.bahai.no
- Det globale bahá'í-samfunnet: www.bahai.org

Her finnes materiale på engelsk og andre store språk. Alle troens skrifter er tilgjengelige i et bibliotek, en nyhetstjeneste om hva som skjer i bahá'í-verdenen, informasjon og linker til mange nasjonale samfunn.

Skriftlig materiale/bøker

Det finnes et stort antall bøker om bahá'í-temaer allerede. Kun en mindre del av dem er tilgjengelig på norsk. Her er et lite utvalg som egner seg for begynnende litteratur for å bli mer kjent med troen.

- **Sivilisasjonens Fornyelse** av David Hofman er en kortfattet introduksjonsbok med tyngdepunkt på troens sosiale læresetninger.
- **Noen besvarte spørsmål** av 'Abdu'l-Bahá. Ulike åndelige temaer belyses.
- **De skjulte ord** av Bahá'u'lláh. Visdomsord fra Bahá'u'lláh om åndelige og etiske temaer.
- **Bahá'u'lláh og den nye tid** av John Esselmont. En omfattende introduksjon til bahá'í-troen.
- **Bahá'íene**, magasin i A4-format, har mye informasjon om bahá'í-troens forskjellige sider.
- **'Abdu'l-Bahás Visdom** en bok av 'Abdu'l-Bahá. Det er en samling av hans inspirerende og oppløftende taler som for det meste ble holdt uformelt og for små forsamlinger under hans besøk til Paris og London i 1912 og 1913.
- **Bahá'í-troens skrifter** er en meget omfattende skriftsamling med kommentarer utgitt av Bokklubben.
- **Frihetens Portaler** av Howard Colby Ives er en gripende skildring av hans møte med 'Abdu'l-Bahá og hvordan dette forandret ham.
- **Bahá'í-troen – Innføring i en verdensreligion** av Gloria Faizi.

Noen filmer og nettsteder

- **Light to the World** www.bahai.org/light-to-the-world/. Her kan man velge mellom ni forskjellige språk. Den norske versjonen (*Lys til verden*) finnes på: www.bahai.no/200-arsmarkeringen-collection/lys-til-verden
- **Dawn of the Light**. Her kan man velge mellom ti ulike språk. www.bahai.org/dawn-of-the-light/. Norsk versjon: *Lysset demrer* (norsk versjon). Linken finnes på bahai.no

Kontaktadresse

Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika

E-postadresse: nsanor@bahai.no

Nettside: www.bahai.no

Bøker, brosjyrer og annet materiale kan bestilles fra Bahá'í Forlag:
forlag@bahai.no / bahaiforlag.no

Sitater fra bahá'í-skriftene

«Du skal vite at i enhver tidsalder, enhver religionsepoke, blir alle guddommelige bestemmelser forandret og omformet i overensstemmelse med tidens behov, – alle unntatt kjærlighetens lov, som er som en evig flytende kilde som aldri underkastes forandring.»

«Menneskehetens velferd, dens fred og sikkerhet er uopnåelig før dens enhet er fast etablert.»

«Omgås tilhengere av alle religioner i en ånd av vennlighet og kameratskap.»

«Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere.»

«Han som er deres Herre, den overmåte barmhjertige, nærer i sitt hjerte et ønske om å se hele den menneskelige rase som én sjel og ett legeme ...»

«O dere menneskebarn! Det grunnleggende formål som besjeler Guds tro og hans religion, er å trygge menneskeslektens interesser og fremme dens enhet og å nære kjærlighetens og kameratskapets ånd blant menneskene... Hva som enn blir oppført på denne grunnvoll, kan verdens omskiftelser og tilfeldigheter aldri svekke, ei heller vil utallige århundrers gang underminere dets bygning.»

— Bahá'u'lláh

Deltakere fra hele verden vandrer opp Karmelfjellet under åpningen av terrassene til Bábs gravmæle, 23. mai 2001

«Verdensfred er ikke bare mulig, men uunngåelig. Den utgjør neste stadium i denne planetens utvikling»

Den store fred som velvillig innstilte mennesker i århundrer har vært tiltrukket av, som seere og diktere i utallige slektledd har skildret sin visjon av, som menneskeslektens hellige skrifter fra tidsalder til tidsalder stadig har gitt løfte om - denne fred er nå omsider innen rekkevidde for nasjonene.

Bahá'í
FORLAG

